

De SABBAT *wachter*

Geschiedenis

*Het maken van goede keuzes - naar
het leven van koning Josia*

Overdenking

*Een onmogelijke keuze - Abrahams
geloof op de proef gesteld*

Jeugd en gezin

De keuze voor een juiste levenspartner

Studie

*Het oordeelsuur en de aanbidding van
God*

Gezondheid

*Goede keuzes leiden tot een goed en
gezond karakter*

KEUZES

Vertrouw op de Heere met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet. Ken Hem in al je wegen, dan zal Hij je paden rechtmaken.

Spreuken 3:5-6

ONZE MISSIE

Is dat de Sabbatwachter je op weg kan helpen je voor te bereiden op de komst van Jezus Christus.

Wij hopen dat de diversiteit van de artikelen en de thema's, jou dichterbij God brengt Die zoveel van je houdt en Die een band met jou wil opbouwen. Al de waarheid vind je bij Hem. Wij wensen jou Gods zegen en veel studie- en leesplezier.

Bericht van de **LMC**

“Maar als het in uw ogen kwalijk is de HEERE te dienen, kies voor u heden wie u zult dienen: óf de goden die uw vaders, die aan de overzijde van de rivier woonden, gediend hebben, óf de goden van de Amoriëten, van wie u het land bewoont. Maar wat mij en mijn huis betreft, wij zullen de HEERE dienen!” Jozua 24:15

God heeft de mens geschapen met een vrije wil. In één ding zijn we echter volstrekt onvrij: we moeten kiezen. Dat is niet zonder reden. Zelfs de kleinste keuzes kunnen invloed hebben op ons karakter, de richting van ons leven en zelfs onze eeuwige zaligheid. Kortom: wie de sleutel heeft gevonden tot het maken van goede keuzes, heeft een sleutel gevonden tot geluk in dit leven en het komende.

In Zijn Woord geeft God ons talloze aanwijzingen die ons helpen om goede keuzes te maken. De artikelen van deze Sabbatwachter bespreken een deel van deze aanwijzingen en brengen het belang van onze keuzes onder de aandacht.

Wij bidden dat de artikelen van deze Sabbatwachter een verrijking zullen zijn van jouw geestelijk leven en dat ze jou mogen helpen om keuzes te maken die je dichter brengen tot God.

De Lector- en Mediacommissie

INHOUDSOPGAVE

Sabbatwachter

Geschiedenis

Het maken van goede keuzes - naar het leven van koning Josia

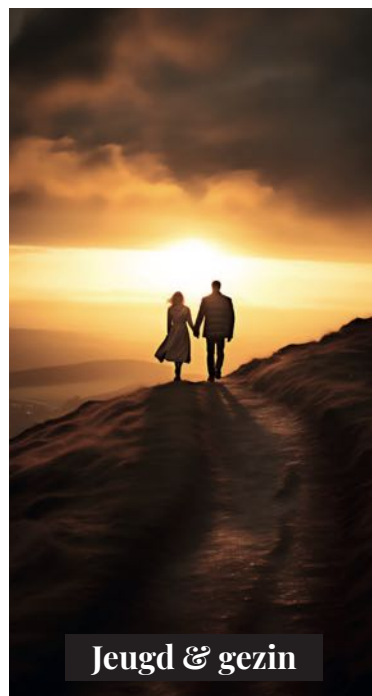
P. 6

Overdenking

Een onmogelijke keuze - Abrahams geloof op de proef gesteld

P. 10

Jeugd & gezin

De keuze voor een juiste levenspartner

P. 16

We staan voor je klaar

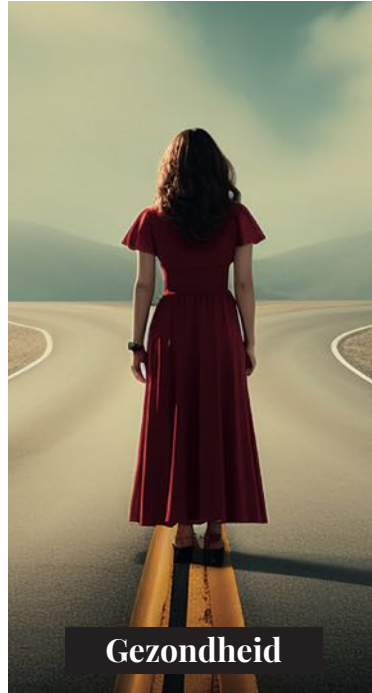
Heb jij in jouw levenswandel behoefte aan extra ondersteuning of studie? Dan staan onze arbeiders klaar om jou te helpen. Neem contact op met het zendingshuis Rehoboth. Onze contactinformatie is te vinden op pagina 35.

Studie

Het oordeelsuur en de aanbidding van God

P. 24

Gezondheid

Goede keuzes leiden tot een goed en gezond karakter

P. 29

Bronvermelding:
Foto's en illustraties
Shutterstock/Adobe Stock; Jonathan Rekker

HET MAKEN VAN GOEDE KEUZES

naar het leven van koning Josia

Door: Sander Beets

Goed doen of fout doen

In het leven zijn er twee paden die we kunnen bewandelen. God heeft ons zo gemaakt dat we een vrije wil hebben, zodat we een stukje liefde, die God ons onbeperkt geeft, kunnen teruggeven. We kunnen kiezen om ofwel goed, ofwel fout te doen. Aan de hand van het leven van Josia, die al op vroege leeftijd koning werd, zullen we zien wat het gevolg is van het maken van goede keuzes en daarbij Gods wil te doen.

In 2 Kronieken 34: 3 en vers 8 staat het volgende: "In het achtste jaar van zijn regering, toen hij nog een jongeman was, begon hij de God van zijn vader David te zoeken. In het twaalfde jaar begon hij Juda en Jeruzalem van de offerhoogten, de gewijde palen, en de gesneden en de gegoten beelden te reinigen... In het achttiende jaar van zijn regering, toen hij het land en het huis gereinigd had, stuurde hij Safan, de zoon van Azalia, en Maäseja, de leider van de stad, en Joah, de zoon van Joahaz, de kanselier, om het

huis van de HEERE, zijn God, te herstellen." Wat een vooruitgang kunnen we hier zien die voortkwam uit een voornemen van het hart om de Heer te dienen. Salomo zei ook al "Maar het pad van rechtvaardigen is als een schijnend licht, dat gaandeweg helderder gaat schijnen tot het volledig dag is geworden." (Spreeken 4:18). En zo was het met het pad dat Josia koos en dat kan ook het pad van elke Christen zijn als hij, zonder op de omstandigheden te letten, getrokken wordt naar datzelfde doel als wat Josia had. Zelfs wanneer de omstandigheden vijandig en moeilijk zijn zoals dat ook was in Josia's dagen. Een toegewijd hart en een ernstige geest zal ons leiden op het pad van trouw discipelschap. God zal ons daarbij helpen als we willen luisteren naar Zijn stem, als we Zijn wil doen en daardoor de juiste keuzes maken.

Leven en tijdperk van koning Josia

In de eerste 12 hoofdstukken van Jeremia kunnen we de verdrietige toestand van het volk Israël in de tijd van Josia lezen. De profeet bespreekt

onder meer het kwaad dat zij doen, de trots en de afgoderij. In Jeremia 4:22 staat "Voorzeker, Mijn volk is dwaas, men kent Mij niet." En in Jeremia 2:11b: "Toch heeft Mijn volk zijn Eer ingeruild voor wat niet van nut is." We zien in deze teksten de gevolgen van het maken van onjuiste keuzes. Wat een verdrietige taal wordt er gesproken over de toestand van het volk op dat moment. De profeet beschrijft het toneel als er een van ellende, chaos en donkerheid. Het was een tijd die gekenmerkt werd door elke vorm van bederf en vele dwalingen. Van hoog tot laag, rijk of arm, geleerd of ongeleerd, profeten, priesters en het volk; ze hielden allemaal de schijn op, ze bedrogen, ze waren harteloos en boos. De basis van het kwaad was gelegd tijdens de schitterendste regeringsperiode van Israël, door de meest wijze en rijke koning Salomo. Een aantal van deze dwalingen waren ingevoerd door Salomo, maar ze waren evenmin door de meest godvruchtige en toegewijde voorganger van Josia aangepakt. Koning Hizkia had deze dwalingen in stand gelaten en er niets mee gedaan.

Maar Josia bestreed de dwalingen die door zijn voorgangers waren ingevoerd en door hen waren geduld. Wie was Josia, dat hij zulke eerbiedwaardige instellingen durfde omver te werpen? Waarom liet hij de dingen niet bij het oude? Waarom liet hij zich niet voortdrijven op de stroom die al eeuwen vloede? Er is altijd een groot risico dat de voordelen van het oude verloren gaan. Al dit soort dergelijke overwegingen kunnen in het hart van Josia een rol hebben gespeeld,

maar zijn antwoord was eenvoudig, direct, duidelijk en beslist. Het was niet het oordeel van Josia tegenover het oordeel van zijn voorgangers, maar het was het oordeel van God tegen allen. Dat is een belangrijk beginsel voor ieder kind van God en voor iedere dienstknecht. Zonder dit beginsel kunnen wij niet optreden tegen het kwaad om ons heen. Zo legde ook Luther de bijl aan de wortel van oude vooroordelen en schokte de basis van de vooropgestelde meningen en leerstellingen die meer dan duizend jaar de kerk hadden beheerst. De strijd die volgde was niet die van Luther tegen het christendom, maar die van de Heilige Schrift tegen de dwalingen van dat moment. Laten we daarover nadenken. De vijand probeert echter het gezag van het Woord te ondermijnen en het gezag ervan over het geweten te verzwakken. Daarom willen we, naar vermogen, ernstig waarschuwen en aandringen op het belang van onderwerping aan de stem van God in de Schrift, in alle dingen. Het is niet voldoende in te stemmen met het populaire: "De Bijbel alleen". We hebben meer nodig. We moeten absoluut bestuurd worden door het gezag van de Schrift, niet door de uitlegging van een mens, maar door de Schrift zelf. Maar we hebben ook een geweten nodig onder leiding van de Heilige Geest, dat in elke omstandigheid een getrouw antwoord geeft volgens de onderwijzing van het goddelijk Woord.

En precies dat vinden we geïllustreerd in het leven van Josia. In het 18e jaar van zijn regering, toen hij 26 jaar oud was, zien we dat in het bijzonder.

Dat jaar was niet alleen een gedenkwaardig jaar in het leven van Josia, maar ook in de geschiedenis van het volk Israël. Dat jaar wordt gekenmerkt door twee grote feiten: de ontdekking van het wetboek en de viering van het Pascha. Feiten die hun stempel hebben gezet op deze belangrijke periode en die hun vruchten afwerpen als lering voor het volk van God in alle tijden.

In 2 Kronieken 34:18-19 kunnen we het volgende lezen "Ook maakte de schrijver Safan het volgende aan de koning bekend: De priester Hilkia heeft mij een boekrol gegeven. En Safan las eruit voor in de tegenwoordigheid van de koning. Het gebeurde nu, toen de koning de wetswoorden hoorde, dat hij zijn kleren scheurde." Josia was een man met een nederige berouwvolle geest. Mochten wij allemaal toch zo zijn. Wat een waardevolle Christelijke karaktertrek. Wij zouden allemaal het gewicht, het gezag en de ernst van de Schrift moeten kennen. Josia betwijfelde de echtheid en het gezag van de woorden niet die door Safan waren voorgelezen. Hij vroeg niet: "Hoe kan ik nu weten of dit het Woord van God is?" Hij beefde ervoor, hij boog zich ervoor en scheurde zijn kleren. Hij beoordeelde het Woord niet, het Woord oordeelde hem.

De Schrift is het Woord van God en het oordeelt de mens. Het legt de wortels van zijn natuur bloot. Het stelt de basis van zijn bestaan in het licht. Het houdt hem een heldere spiegel voor, waarin hij zichzelf volmaakt weerkaatst ziet met al zijn gebreken.

Zo moet het altijd zijn. De Schrift is het Woord van God en het oordeelt de mens. Het legt de wortels van zijn natuur bloot. Het stelt de basis van zijn bestaan in het licht. Het houdt hem een heldere spiegel voor, waarin hij zichzelf volmaakt weerkaatst ziet met al zijn gebreken. De Schrift oordeelt de mens, zijn wegen en zijn lusten. Vandaar de vijandschap van de natuurlijke mens tegen dat kostbare en wonderbare Boek. Een Boek dat zijn eigen geloofsbriefjes in zich draagt voor elk goddelijk toebereid hart. Er is een kracht

in de Bijbel die elke hoogte neerhaalt. Alles moet er vroeger of later voor buigen. Waarom? In Hebrëen 4:12 staat: "Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen." En Josia vond dat ook. Het Woord van God doorboorde hem. Hij respecteerte het in zijn geheel.

We lezen net in 2 Kronieken 34:19 dat Josia zijn kleren scheurde en neerviel. Wat een opmerkelijke tegenstelling tussen de nederige Josia die zich neerbuigt onder de werking van het Woord van God en de tegenwoordige moderne twijfelaars en ongelovigen. Mochten de mensen wijs worden en hun hart en geweten eerbiedig buigen in onderwerping aan het Woord van de levende God voordat die grote en verschrikkelijke dag des Heren komt. Het Woord van God zal stand houden in eeuwigheid. De Bijbel is duidelijk als we de volgende teksten lezen in Psalm 119:89 "Voor eeuwig, HEERE, staat Uw woord vast in de hemel" of Mattheüs 24:35 waarin staat: "De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan." Wat voor nut heeft het dan voor een mens het Woord van God te weerstaan? Dat is een ernstige vraag. We kunnen er wijsheid, inzicht en zegeningen mee winnen, maar zonder de Bijbel kunnen we alles verliezen.

Volledige toewijding aan God

Josia was zo bedroefd dat hij bereid was de mededelingen van God te ontvangen via welk kanaal dan ook. Dat is zo mooi om te leren van hem. Josia wilde graag de wil van God kennen en doen. Het kwam er voor hem niet op aan welk instrument de stem van God gebruikte. Hij was bereid te luisteren en te gehoorzamen. Dat is hét fundament voor goddelijke leiding. In Psalm 25:9 staat: "Hij leidt zachtmoedigen in het recht, Hij leert zachtmoedigen Zijn weg." Waren er maar meer van zulke zachtmoedige mensen onder ons, dan zou er minder verwarring, verschil van mening en woordenstrijd zijn. Als we nederig zouden zijn en overwinningen zouden behalen op ons eigen-ik, dan zouden we allemaal door God geleid en onderwezen kunnen worden. We zouden eensgezinder zijn, onderling en in de gemeente, allen hetzelfde sprekend en minder verdeeld en afgunstig naar elkaar zijn.

Josia krijgt een volledig antwoord, zowel voor het volk als voor zichzelf. In 2 Kronieken 34:23-25 staat: "Zij zeide tot hen: Zo zegt de Here, de God van Israël: zegt tot de man die u tot Mij gezonden heeft: zo zegt de Here: zie, Ik breng onheil over deze plaats en over haar inwoners: al de vervloekingen die geschreven staan in het boek dat men de koning van Juda heeft voorgelezen; omdat zij Mij verlaten hebben en offers ontstoken voor andere goden, teneinde Mij te krenken met al de maaksels van hun handen. Daarom zal mijn gramschap zich uitstorten over deze plaats zonder geblust te worden." Dit was de plechtige herhaling en bevestiging van dat wat de koning al had gehoord. Maar het kwam met frisse kracht, nadruk en belangstelling als een persoonlijke mededeling voor hem, die begon met deze zin: "zegt tot de man die u tot Mij gezonden heeft."

Dan komt de boodschap die koning Josia zelf aangaat in de verzen 26 tot 28. Omdat Josia zichzelf vernederd heeft, zijn hart week geworden is en hij zijn klederen gescheurd heeft voor het aangezicht van de Heer staat er "daarom heb Ik u ook verhoord, spreekt de HEERE. Zie, Ik ga u met uw vaders verenigen en u zult met vrede in uw graf bijgezet worden. Uw ogen zullen al het onheil dat Ik over deze plaats en over de inwoners ervan ga brengen, niet zien."

Dit is leerzaam en bemoedigend voor ons in deze donkere dagen van de wereldgeschiedenis. Het leert ons dat God grote waarde hecht aan persoonlijke oefeningen van de ziel en een berouwvol hart. Josia had misschien de hopeloosheid van alle dingen kunnen inzien. Dat niets de toorn en het oordeel over de stad en het land zou kunnen keren, dat iedere poging daartoe vergeefs zou zijn en dat het goddelijke plan al vaststond. Het besluit zou worden uitgevoerd.

Kortom, dat hij werkeloos zou moeten toezien en de dingen maar op zijn beloop moest laten. Maar zo redeneerde Josia niet. Hij boog voor het goddelijk getuigenis, vernederde zichzelf, scheurde zijn kleren en weende.

De juiste keuzes maken tot Gods eer

De Geest der Profetie vertelt ons hoe het kwam dat Josia zo standvastig was. "Hoewel Josia uit een goddeloze koning was geboren, en omringd was door de verleiding om door te gaan in de voetsporen van zijn vader, terwijl hij slechts weinig raadslieden had om hem te bemoedigen voort te gaan op de juiste weg, was hij toch trouw aan de God van Israël. Gewaarschuwd door de fouten van vroegere geslachten, koos hij te doen wat goed was, in plaats van af te dalen tot het lage peil van zonden ontaarding, waarin zijn vader en grootvader waren gezonken. 'Hij week niet af, rechts noch links.' Als iemand die een verantwoordelijke positie zou bekleden, besloot hij gehoor te geven aan het onderricht dat gegeven was voor de leiding van Israëls vorsten; en zijn gehoorzaamheid maakte het mogelijk, dat God hem als een vat ter ere kon gebruiken." – Profeten en Koningen, blz. 71

En God nam daar kennis van. De nederige houding van Josia en zijn berouwvolle tranen waren kostbaar voor de Heer en hoewel het oordeel kwam, zou deze berouwvolle koning er aan ontsnappen. Niet alleen ontkwam hijzelf, maar in de hand van de Heer was hij tevens het instrument om ook anderen te redden. Hij wendde zich tot God met een gebroken geest en een ernstig hart, beleed zijn zonden en de zonden van het volk, zoals vele patriarchen voor hem dat ook deden. En toen hij zeker was van zijn persoonlijke redding begon hij ook de bevrijding van zijn broeders te zoeken. Wat een les voor ons. Dat wij deze les ter harte mogen nemen en net als Josia de juiste keuzes maken naar de wil van God, is mijn wens en gebed.

AMEN

EEN ONMOGELIJKE KEUZE

ABRAHAMS GELOOF OP DE PROEF GESTELD

Door: Jonathan Rekker

Inleiding – De mens is gedoemd om te kiezen

Jean-Paul Sartre (1905-1980) was een Franse filosoof, intellectueel en schrijver van romans en toneelstukken. Sartre was ook een atheïst. Zijn ongeloof in God bracht hem tot de volgende stelling: "Als God niet bestaat, is [...] alles geoorloofd."¹ Daarmee bedoelde Sartre dat zonder God, er geen absolute moraal bestaat, maar dat de mens zijn eigen moraal vormgeeft. De mens bepaalt zelf wat goed en kwaad is.

Volgens Sartre is de mens radicaal vrij om zijn eigen leven vorm te geven door het maken van keuzes. We zijn volledig vrij, behalve in één ding: we zijn gedoemd om te kiezen.² Bovendien komt de vrijheid tot kiezen volgens Sartre met verantwoordelijkheid. Omdat er geen God zou zijn die ons leven bestuurt, bepaalt iedere keuze die we maken hoe ons leven en de wereld om ons heen wordt vormgegeven. Uit onze keuzes blijkt wie wij zijn en wie wij worden, uit onze keuzes blijkt ons karakter.³ Wie zijn levenslot toeschrijft aan factoren van buiten, zoals de maatschappij, zijn opvoeding of de keuzes van anderen, miskent volgens Sartre de centrale rol én verantwoordelijkheid die iemand zelf heeft om de loop van zijn leven te bepalen. Zo een persoon is volgens Sartre 'de mauvaise foi', te kwader trouw.⁴

Als christen ben ik het fundamenteel oneens met Sartre dat God niet zou bestaan en dat er niet zoiets als een absolute moraal bestaat. Maar ik denk dat hij terecht ziet dat de mens "gedoemd is om te kiezen". Al duizenden jaren vóór Sartre maakte de Bijbel duidelijk dat God de mens heeft geschapen met een vrije wil, met de vrijheid om zijn eigen keuzes te maken. Sterker, de Bijbel maakt evengoed duidelijk dat de mens moet kiezen. Kiezen voor God of afgoden, voor Jezus of de wereld, voor het dienen van ons vlees of het dienen van de geest.⁵ Bovendien toont de Bijbel

ons evengoed dat wij zelf verantwoordelijk zijn voor onze eigen keuzes en de gevolgen daarvan.⁶ Een belangrijker inzicht van Sartre is dat onze keuzes vormen wie wij zijn en wat wij worden. Ik kan roepen dat ik een goed christen ben of wil zijn. Ik kan roepen dat ik mijn vijanden liefheb. Ik kan roepen dat ik geloof in God. Maar of wat ik roep waar is, dat blijkt alleen uit mijn keuzes. Mijn keuzes vormen wie ik ben en wat ik word. Dat heeft Sartre goed gezien.

In deze overdenking sta ik stil bij de vraag wat onze keuzes drijft en hoe zij een uiting zijn van ons geloof én ongeloof in God. Daarbij staat een patriarch centraal wiens keuzes niet alleen zijn eigen leven heeft gevormd, maar van miljoenen mensen na hem: Abraham – 'de vader van het geloof'.

Abraham kiest voor zijn roeping

De titel 'vader van het geloof' wordt vaak gebruikt door christenen wanneer zij over Abraham spreken. Hoewel die titel niet direct in de Bijbel staat, is het niet on-Bijbels. Ik denk in ieder geval niet als het aan Paulus ligt. In Romeinen 4:11 schrijft Paulus dat de besnijdenis van Abraham een uiterlijk teken zou zijn van Abrahams geloof "opdat hij een vader zou zijn van allen die geloven". Om de discussies over werkgerechtigheid het hoofd te bieden, doet Paulus in Galaten 3:7 een beroep op de joodse en heidense christenen om te begrijpen "dat zij die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn". In de eregalerij van de geloofshelden van Hebreeëën 11 is bijna de helft van de tekst (11 van de 29 verzen) ingeruimd om Abrahams geloofsdaden onder onze aandacht te brengen.⁷ Abraham is daarom zowel 'de vader van het geloof' als 'de vader van alle gelovigen'. Maar liet Abraham door zijn keuzes zien dat hij waardig was voor deze titel?

Ellen White schrijft dat God Abraham had geroepen uit Ur en later weg van zijn familie

¹ J.-P. Sartre, Over het existentialisme, Utrecht/Antwerpen: A.W. Bruna & Zoon 1980 (L'Existentialisme est un Humanisme 1965, vertaald door C. Hendriks), blz. 23.

² Ibid., blz. 24.

³ Ibid., blz. 29.

⁴ Ibid., blz. 52-53.

⁵ Zie o.a. Deuteronomium 30:19-20; Jozua 24:15; Romeinen 6:16-22; 1 Johannes 2:14-17.

⁶ Zie Genesis 2:16-17; Spreuken 14:12; Prediker 12:14; Matthéüs 7:13-14; Openbaring 20:11-15.

in Haran om 'de vader van alle gelovigen' te worden.⁸ En dat Abraham naar die roeping luisterde, maakte hem daar tegelijkertijd waardig voor. Het is niet een makkelijk offer om je familie, je vrienden en je thuis achter te laten om op weg te gaan naar een land waar God je heen stuurt, zonder te weten of het land vruchtbaar zal zijn en de omstandigheden gunstig. Maar God had gesproken en Abraham gehoorzaamde: "de gelukkigste plek op aarde was voor hem de plek waar God hem wilde hebben." –*Patriarchs and Prophets*, blz. 126 (Patriarchen en profeten, blz. 96).

Door ervoor te kiezen om Gods roeping te volgen, gaf Abraham blijk van een diep en rotsvast geloof in God. Zijn keuzes toonden zijn vertrouwen in God. En de Heere beantwoordde dat vertrouwen. God sprak persoonlijk met Abraham, zoals met een vriend. God gaf hem tot drie keer toe de belofte dat uit hem een groot volk zou voortkomen. De kinderloze Abraham kreeg van God de belofte "iemand die uit uw eigen lichaam voortkomt, die zal uw erfgenaam zijn." (Genesis 15:4).

Abraham kiest voor de halve waarheid

Abrahams keuzes lieten echter niet altijd zijn grote geloof en rotsvaste vertrouwen in God zien. Nadat Abraham van Haran naar Kanaän was getrokken, leefde hij als een pelgrim in de omgeving van Bethel en in het zuiden van het Beloofde Land. Maar een hongersnood dwong hem om te trekken naar de graanschuur van het Midden-Oosten: Egypte. Toen hij op de drempel van het land van de Nijl stond, zei hij tegen Sarah: "Zie toch, ik weet dat je een vrouw bent die knap is om te zien. Als de Egyptenaren je zien, dan

zullen ze zeggen: Dat is zijn vrouw! Dan zullen ze mij doden en jou in leven laten. Zeg toch dat je mijn zuster bent, zodat het mij omwille van jou goed zal gaan en ik omwille van jou blijf leven." (Genesis 12:11-13).

Dit vertelt ons twee dingen. Ten eerste dat Sarah – toen ongeveer 70 jaar oud – zó knap was, dat Abraham bang was dat andere mannen hem zouden willen ombrengen om haar te kunnen trouwen. Ten tweede dat Abraham bereid was om de heiligheid van zijn huwelijk op het spel te zetten om zijn hachje te redden. In plaats van op God te vertrouwen als zijn Schild en Beschermers en te kiezen voor zijn principes; in plaats van duidelijk te maken dat Sarah niet alleen zijn halfzus was, maar ook zijn vrouw, besloot Abraham te vertrouwen op een menselijke oplossing. Hij koos ervoor om niet eerlijk te zijn en de waarheid achter te houden.

Maar zelfs toen Abrahams vertrouwen in God zwak was, greep God in. De onwetende Farao had Sarah in zijn huis opgenomen om haar tot zijn vrouw te maken. Daarop stuurde God plagen over het huis van Farao. De Bijbel beschrijft niet wat deze 'plagen' precies waren. Maar ze deden hun werk. De Farao kwam erachter dat Abraham niet de hele waarheid had gezegd. Verontwaardigd dat Abraham dit verborgen had gehouden, werd de toekomstige vader van het geloof uit Egypte weggestuurd.

Abraham kiest ervoor om God 'een handje te helpen'

Abraham had de belofte dat hij een groot volk zou voortbrengen gekregen toen hij 75 jaar oud was (Genesis 12:4). Sarah was toen 65 (vgl. Genesis 17:17). Na hun verbanning uit Egypte zetten ze

⁷ Ik reken tot de verzen van de 'eregalerij van de geloofshelden' Hebreëen 11:3-31.

⁸ "De oproep vanuit de hemel kwam de eerste maal tot Abraham toen hij nog woonde in Ur der Chaldeëen. En gehoorzaam trok hij naar Haran. Tot zover vergezelde de familie van zijn vader hem, want behalve de afgoden dienden ze ook de ware God. Hier bleef Abraham tot na de dood van Therach. Maar Gods stem gebod hem van het graf van zijn vader te vertrekken en verder te gaan. [...] God had Abraham geroepen om de vader der gelovigen te zijn...–*Patriarchen en profeten*, blz. 99, 120.

hun leven als pelgrims voort. Maar het stel kreeg nog steeds geen kinderen. Na ongeveer tien jaar besloot Sarah dat Gods wegen misschien op een andere manier volbracht zouden worden. Gods plan had in haar ogen een menselijk duwtje nodig: "Daarom zei Sarai tegen Abram: Zie toch, de HEERE heeft mijn baarmoeder gesloten, zodat ik geen kinderen kan krijgen. Kom toch bij mijn slavin; misschien zal ik uit haar nageslacht krijgen. En Abram luisterde naar de stem van Sarai." (Genesis 16:2).

Het plan slaagde én mislukte. Hagar baarde Abraham uiteindelijk een zoon: Ismaël. Maar onmiddellijk nadat Hagar zwanger was geraakt, leidde de menselijke oplossing voor Sarahs onvruchtbaarheid tot ruzie in het gezin. Hagar ging zich trots en hooghartig gedragen en ze behandelde Sarah met verachting. Met instemming van Abraham werd Hagar echter weer op haar plek gezet. Vernederd vluchtte de slavin vervolgens naar de woestijn. Daarop verscheen God aan Hagar met de belofte dat ook zij een groot nageslacht zou voortbrengen, maar zich nu moest onderwerpen aan Sarah. Daarmee keerde de rust terug in het gezin.

Maar Abraham kende Gods stem. Zijn relatie met God was zo innig en diep, dat voor Abraham zonder twijfel vaststond dat ... de God met wie Abraham persoonlijk zijn verbond had gesloten... hem nu deze opdracht had gegeven.

Maar God was nog niet klaar met de patriarch. God zag erop toe dat de inmiddels 90-jarige Sarah alsnog zwanger werd. 25 jaar nadat God Abraham had geroepen om een vader te worden van een groot volk, werd Izak geboren, precies op het moment dat God had voorgezegd (Genesis 18:10-15; 21:2). Voor iedereen was duidelijk dat dit de zoon der belofte was, de voorgegeve erfgenaam van Abraham; het begin van het nageslacht dat zo talrijk zou zijn als de sterren aan de hemel en het zand van de zee.

God stelt Abraham voor de moeilijkste keuze

Het geloofsleven van Abraham tot nu toe was

kenbaar wisselvallig. Hij had keuzes gemaakt waaruit bleek dat hij een rotsvast vertrouwen en een ijzersterk geloof in God had. Maar hij had ook publiekelijk keuzes gemaakt die erop wezen dat zijn geloof in Gods bescherming en vertrouwen in Gods voorzienigheid soms ontbraken. Zoals ik al eerder schreef: God was nog niet klaar met de patriarch.

"God had Abraham geroepen om de vader van de gelovigen te worden. Zijn leven moest een voorbeeld zijn voor toekomstige generaties. Maar zijn geloof was niet volmaakt geweest. Hij had wantrouwen in God getoond door in Egypte te verzwijgen dat Sarah zijn vrouw was. Datzelfde wantrouwen toonde hij toen hij trouwde met Hagar. Om hem de hoogste standaard te laten bereiken, onderwierp God hem aan nog een test, de zwaarste die een mens ooit heeft moeten doorstaan." –*Patriarchs and Prophets*, blz. 147 (*Patriarchen en profeten*, blz. 120-121).

In de nacht kreeg Abraham een visioen van God: "Hij zei tegen hem: Abraham! Hij zei: Zie, hier ben ik. Hij zei: Neem toch uw zoon, uw enige, die u liefhebt, Izak, ga naar het land Moria, en offer hem daar als brandoffer op een van de bergen die Ik u noemen zal." (Genesis 22:1-2).⁹

"Abrahams beproeving was de zwaarste die een mens kon overkomen." –*The Youth Instructor*, 6 juni 1901. Hij werd gevraagd om zijn zoon aan God te offeren, zijn erfgenaam, het begin van zijn beloofde talrijke nageslacht. Hij werd gevraagd om zijn kostbaarste bezit prijs te geven. Abraham had nu twee keuzes. Ten eerste kon hij Gods opdracht simpelweg negeren. En daarvoor kon hij een hoop dingen verzinnen die zijn geweten zouden sussen. Had God niet met Abraham een verbond gesloten dat toch niet vervuld zou kunnen worden, als Abraham deze opdracht zou uitvoeren? Bovendien zou God toch niet zoiets wreeds verlangen als een mensenoffer? Was het niet gewoon een nare droom?

Maar Abraham kende Gods stem. Zijn relatie met God was zo innig en diep, dat voor Abraham zonder twijfel vaststond dat de God die hem 45 jaar geleden had geroepen uit Haran, de God die 21 jaar geleden in de gedaante van een mens was verschenen om Abraham te verzekeren van de geboorte van Izak, de God met wie Abraham persoonlijk zijn verbond had gesloten, dat diezelfde God hem nu deze opdracht had gegeven.¹⁰ Toen God Abraham riep en hij antwoordde "zie hier ben ik!", gaf Abraham te kennen dat hij Gods stem herkende als die van

⁹ De oplettende lezer merkt op dat God over Izak spreekt als Abrahams enige zoon. Niet alleen was Izak de enige zoon die nog bij Abraham leefde omdat hij Ismaël en Hagar had weggestuurd om conflicten te voorkomen (Genesis 21:9-21), maar God zag Izak ook als enige legitieme erfgenaam van de belofte. Zie ook: Romeinen 9:7-8 en Galaten 4:22-31.

¹⁰ "Toen hij dit bevel kreeg, had Abraham de leeftijd van 120 jaar bereikt." –*Patriarchs and Prophets*, blz. 147 (*Patriarchen en profeten*, blz. 121). Het bevel kwam dus 20 jaar na de geboorte van Izak (Genesis 21:5), wiens geboorte een jaar eerder was voorgezegd (Genesis 18:10) en 45 jaar na de roeping uit Haran (Genesis 12:4).

een vriend. In zijn hart wist Abraham dat het echt God was die hem nu weer had geroepen om zijn in geloof in Hem te stellen. En weer koos Abraham ervoor om die roeping te beantwoorden.

Abraham kiest voor volharding in geloof

De volgende ochtend stond Abraham vroeg op en trok hij op weg naar Moria, samen met zijn geliefde zoon Izak en twee knechten. Hij stelde zijn keuze om God te gehoorzamen niet uit, maar handelde onmiddellijk. De reis naar Moria zou drie dagen duren. Het werden de zwaarste drie dagen van Abrahams leven.

“Vader en zoon reisden in stilte zij aan zij. De patriarch, peinzend over zijn zware geheim, kon geen woorden vinden om te spreken. Zijn gedachten gingen uit naar Sarah, de trotse, liefhebbende moeder en de dag waarop hij alleen naar haar zou terugkeren. Hij wist maar al te goed dat het mes dat het leven van haar zoon zou nemen, ook haar hart zou doorboren.

Die dag – de langste die Abraham ooit had meegemaakt – liep langzaam ten einde. Terwijl zijn zoon en de jonge knechten sliepen, bracht hij de nacht door in gebed, nog steeds hopen dat een hemelse boodschapper zou komen om te zeggen dat de beproeving genoeg was, dat de jongeman ongedeerd naar zijn moeder zou kunnen terugkeren. Maar er kwam geen verlichting voor zijn gekwelde ziel. Er kwam een nieuwe lange dag, gevolgd door weer een nacht van verootmoediging en gebed, terwijl het bevel dat hem kinderloos zou achterlaten steeds

in zijn oren weerklonk. Satan was dichtbij om twijfel en ongeloof in te fluisteren, maar Abraham weerstond zijn insinuaties. Toen ze op het punt stonden om de reis van de derde dag te beginnen, zag de patriarch, terwijl hij naar het noorden keek, het beloofde teken, een wolk van heerlijkheid die boven de berg Moria zweefde. Abraham wist dat de stem die tot hem had gesproken vanuit de hemel was gekomen.” –Patriarchs and prophets, blz. 151 (Patriarchen en profeten, blz. 122-123).

Op die derde, zwaarste dag, maakte Abraham opnieuw de keuze om God te gehoorzamen. Hij vertelde zijn twee jonge knechten om te wachten, maar liet in die opdracht zijn keuze in geloof zien: “Blijven jullie hier met de ezel, dan zullen ik en de jongen daarheen gaan. Als wij ons neergebogen hebben, zullen wij bij jullie terugkeren.” (Genesis 22:5). Abraham gehoorzaamde God bevel, maar geloofde tegelijkertijd dat God het gesloten verbond zou nakomen en dat hij samen met Izak terug zou keren. Hoe die twee dingen samengingen, wist Abraham nu niet, maar hij “overlegde bij zichzelf dat God bij machte was [Izak] zelfs uit de doden op te wekken.” (Hebreeën 11:18).

Datzelfde rotsvaste vertrouwen in God toonde Abraham toen Izak de pijnlijke, maar onvermijdelijke vraag stelde waar hun offerdier was. “Zie, hier is het vuur en het hout, maar waar is het lam voor het brandoffer?” (Genesis 22:7). Die vraag ging door Abrahams merg een been heen. Maar Abraham antwoordde weer in geloof: “God zal zich zelf van een offerlam voorzien, mijn zoon.” (Genesis 22:8, NBV21).

Abrahams keuze bewijst dat hij de vader van het geloof is

Abraham en Izak kwamen aan op de plek die God had aangewezen voor het offer. Volgens de Joodse overlevering zou God deze plechtige plaats later aanwijzen voor de bouw van Zijn Tempel (2 Kronieken 3:1).¹¹ Vader en zoon bouwden het altaar en legden het hout erop. Maar nu moest Abraham het volledige doel van hun reis vertellen aan Izak. "Met een trilling in zijn stem vertelde Abraham de goddelijke boodschap aan zijn zoon. Met vrees en verbazing vernam Izak wat zijn lot zou zijn, maar hij bood geen weerstand." –*Patriarchs and prophets*, blz. 152 (*Patriarchen en profeten*, blz. 123-124).

Als de 20-jarige Izak het had gewild, had hij makkelijk kunnen ontsnappen.¹² Hij had de kracht en snelheid van zijn jeugd mee. Zijn 120-jarige vader zou geen schijn van kans hebben gemaakt. Maar Izak kende zowel de liefde als het geloof van zijn vader. Hij wist dat zijn vader met God sprak als een vriend. En net als zijn vader gehoorzaamde

Izak het bevel. Het was alleen door zijn eigen vrije wil dat hij gebonden werd op het hout.

Toen de hemel dit vreselijke schouwspel gadesloeg, moet er denk ik een oorverdovende stilte zijn gevallen. De vader met een opgeheven mes, bereid om zelf het leven te nemen van de persoon die hij boven alles op aarde liefheeft. De zoon, gewillig gebonden, bereid om zijn leven te geven zodat Gods plan zal worden vervuld. Het was een schaduw van het vreselijke schouwspel dat duizenden jaren later zou worden voltrokken op Golgotha, niet ver daarvandaan.

Maar schaduw en werkelijkheid hoefden elkaar nu niet te ontmoeten. De schaduw had zijn functie vervuld en de toets was volbracht. Terwijl Abraham op het punt stond om zijn opgeheven mes te laten vallen, greep God in. Zoals God hem drie dagen geleden had geroepen om zijn zoon te offeren, riep Hij hem nu om Izak te laten leven. Zoals Abraham had voorzeggd, zou God zelf in het offer voorzien:

"Maar de Engel van de HEERE riep tot hem vanuit

¹¹ Zie het Targum Onkelos, Genesis 22. De Engelse vertaling van J.W. Etheridge (1862) is beschikbaar op targum.info (geraadpleegd op 25 juli 2023).

¹² Zie voetnoot 10.

¹³ *Civitate Dei*, XV.22.

de hemel en zei: Abraham, Abraham! Hij zei: Zie, hier ben ik. Toen zei Hij: Steek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want nu weet ik dat u godvrezend bent en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt. Toen sloeg Abraham zijn ogen op en keek om, en zie, achter hem zat een ram met zijn hoorns verstrikt in het struikgewas. Abraham ging erheen, nam die ram en offerde hem als brandoffer in de plaats van zijn zoon." (Genesis 22:11-13).

Abrahams had de toets van zijn geloof doorstaan, waardig om de titel 'Vader van het geloof' te dragen. God vernieuwde Zijn verbond met Abraham en beloofde hem opnieuw een talrijk nageslacht van gelovigen. Maar God voegde aan dit verbond nog een mooiere belofte toe. Uit Abrahams nageslacht zou het beloofde Offerlam voortkomen, dat de zonden van de wereld zou wegnemen: "... in uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden" (Genesis 22:18).

Conclusie – Wat Abrahams keuze van geloof ons kan leren

Duizenden jaren na Abrahams zwaarste dag, verwees Jezus naar het offer van Izak en de daaropvolgende belofte. Toen Zijn tegenstanders de relatie van Jezus met de Vader ter discussie stelden, zei Jezus: "Abraham, uw vader, verheugde zich er sterk op dat hij Mijn dag zou zien, en hij heeft die gezien en heeft zich verblijd." (Johannes 8:56). Door de beproeving van hun geloof werden Abraham en Izak in staat gesteld om zelf te ervaren hoe groot Gods liefde is in het offer dat Jezus voor ons heeft gebracht. Daarom kreeg Abraham de belofte dat de lang verwachte Messias uit Zijn nageslacht zou voortkomen. Het verhinderde offer van Izak toont ons bovendien dat God de mensheid aan haar lot had kunnen overlaten, maar dat Hij ten koste van Zijn eigen Zoon ons toch heeft willen redden. Het schouwspel op de berg Moria toont ons dat het offer op Golgotha een offer was van de gehele Godheid.

Maar er zit ook een praktische les in dit verhaal. De kerkvader Augustinus heeft – zeer geparafraseerd

– ooit geschreven: "Heb God lief en heb daarna iedereen lief omdat je God liefhebt."¹³ Wat bedoelde Augustinus daarmee? In de wereld zijn er veel dingen die we liefhebben en leuk vinden. Ons gezin, ons werk, onze vrienden en bijvoorbeeld onze hobby's. Maar wat is onze voornaamste liefde? Waar gaat ons hart naar uit? Als ik mijn werk het allerbelangrijkste vindt, dan is de kans groot dat mijn gezin en mijn vrienden eronder zullen lijden. Datzelfde geldt waarschijnlijk voor mijn hobby's. Zelfs als ik mijn gezin het allermeeste lief zou hebben, boven alles, zou dat er nog steeds toe kunnen leiden dat ik uit affectie voor mijn gezin keuzes maak die andere mensen schaden. Er zijn genoeg mensen die uit gestelde liefde voor hun kinderen misdaden hebben gepleegd. Je gezin, je vrienden, je werk of je hobby's: het zijn allemaal geen slechte dingen om van te houden, integendeel zelfs. Maar als er ook maar iets anders dan God op de eerste plaats staat in jouw leven, dan zullen jouw keuzes uiteindelijk anderen schade. Alleen als je God liefhebt boven alles en je deze liefde al jouw keuzes laat leiden, dan kan je geen foute keuze maken. Dit is ook de volgorde waarin Jezus Gods wet samenvat:

"Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf." Mattheüs 22:36-39

Abraham werd hiertoe op de proef gesteld: Wat was voor hem het belangrijkste in zijn leven? Wat had hij het meeste lief boven alles? Door bereid te zijn om zijn zoon te geven aan God, in het geloof dat God het leven van zijn zoon zou teruggeven, toonde Abraham dat hij niets liefhad boven zijn Schepper.

Wanneer jij voor de keuze wordt gesteld om te kiezen tussen God of al het andere dat je liefhebt, welke keuze maak jij dan? Ik bid dat wij de keuze van Abraham mogen maken.

AMEN

Wanneer jij voor de keuze wordt gesteld om te kiezen tussen God of al het andere dat je liefhebt, welke keuze maak jij dan?

DE KEUZE *voor een* JUISTE LEVENSPARTNER

Door: Diana Beets-Huizer

A romantic scene of a man and a woman walking away from the viewer on a grassy hill. They are holding hands and walking towards a bright, low sun that creates a strong silhouette effect. The sky is filled with soft, orange and yellow clouds. The landscape below them is hilly and somewhat misty.

Een mens heeft overleggingen in het hart, maar het antwoord van de tong komt van de Heere. In eigen ogen zijn al iemands wegen zuiver, maar de Heere toetst de geesten. Wentel uw werken op de Heere, en uw plannen zullen bevestigd worden.

Spreuken 16:1-3

Het kiezen van een juiste levenspartner, die voor dit aardse leven altijd de jouwe is, totdat de dood jullie scheidt, is een erg belangrijke beslissing om in je leven te nemen. In de wereld om ons heen is echtscheiding, vreemdgaan, polygamie overal. Wanneer het niet meer gaat, dan zoek je je geluk elders. Of men stemt samen af om wat extra plezier en 'geluk' toe te voegen aan de relatie, om de relatie weer een zogenaamde opkikker te geven. De billboards aan de snelwegen en in de bushokjes liegen er niet om: openlijk wordt er aangeraden sites te bezoeken die getrouwde stellen de mogelijkheid geven om een tweede leven, a second life, te onderhouden naast het leven dat ze al hebben. En het concept polygamie dat al begon bij Lamech, wordt steeds verder uitgebouwd, ook in deze huidige maatschappij onder het motto: 'je kunt meerdere mensen liefhebben'.

Maar wat is nou precies liefde? God koos ervoor om ons eerst lief te hebben. Liefde is een actie en geen gevoel en wellicht nog belangrijker: liefde vergt werk om in stand te houden. Ook liefde is een keuze. Zo moeten wij ervoor kiezen anderen lief te hebben zoals God ons ook heeft liefgehad. Dat kunnen we lezen in Johannes 13:34. Liefde is tevens een daad, een gerichte actie, en niet puur gericht op gevoel. Liefde voor de ander tonen we dus door daden.

"De liefde is geduldig, zij is vriendelijk, de liefde is niet jaloers, de liefde pronkt niet, zij doet niet gewichtig, zij handelt niet ongepast, zij zoekt niet haar eigen belang, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad, zij verblijdt zich niet over de ongerechtigheid, maar verheugt zich over de waarheid, zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen. De liefde vergaat nooit." (1 Korinthe 13:4-8a). We kunnen zien dat deze woorden allemaal actief zijn. En dat betekent dat liefde dus geen gevoel is. Liefde is een keuze, een keuze om van de ander te houden en die liefde voor die persoon dan ook actief te tonen.

Liefde is een keuze

Liefde:

- Is vurig en vergevingsgezind. "Maar heb voor alles vurige liefde voor elkaar, want de liefde zal een menigte van zonden bedekken." (1 Petrus 4:8).
- Is opofferend. "Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn

leven geeft voor zijn vrienden." (Johannes 15:13).

- Streeft naar eenheid: "in alle nederigheid en zachtmoedigheid, met geduld, door elkaar in liefde te verdragen, en u te beijveren om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede." (Efeze 4:2,3).

Nu we weten dat liefde een keuze is, hoe zit het dan dat God zegt dat we een vrije wil hebben? We hebben zelf echt de vrijheid om God te gehoorzamen en Zijn geboden in acht te nemen of dit niet te doen. We mogen Hem kiezen, maar ook afwijzen. En we kiezen er zelf voor of we Zijn wil volgen of niet.

Liefde is tevens een daad, een gerichte actie, en niet puur gericht op gevoel. Liefde voor de ander tonen we dus door daden.

God geeft ons de keuze om in Zijn wil te wandelen of in onze eigen wil te wandelen. "Zie, ik heb u heden het leven en het goede voorgehouden, maar ook de dood en het kwade. Want ik gebied u heden de HEERE, uw God, lief te hebben, in Zijn wegen te gaan en Zijn geboden, Zijn verordeningen en Zijn bepalingen in acht te nemen. Dan zult u leven en talrijk worden, en zal de HEERE, uw God, u zegenen in het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen. Maar als uw hart zich afkeert en u niet luistert, en u zich laat verleiden om u voor andere goden neer te buigen en die te dienen, dan verkondig ik u heden dat u zeker zult omkomen; u zult uw dagen niet verlengen in het land waarvoor u de Jordaan oversteekt om er te komen en het in bezit te nemen. Ik roep heden de hemel en de aarde tot getuigen tegen u: het leven en de dood heb ik u voorgehouden, de zegen en de vloek! Kies dan het leven, opdat u leeft, u en uw nageslacht, door de HEERE, uw God, lief te hebben, Zijn stem te gehoorzamen en u aan Hem vast te houden – want Hij is uw leven en de verlenging van uw dagen – om te blijven in het land dat de HEERE uw vaders, Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft hun te geven." (Deuteronomium 30:15-20).

Het nemen van een beslissing voor de juiste levenspartner

Er zijn genoeg keuzes in ons leven die klein lijken en dat ook zijn. Maar er is een heel belangrijke

keuze of beslissing die je maakt voor het leven tot de dood je scheidt: en dat is de keuze voor een geschikte levenspartner.

“God zelf gaf Adam een metgezel. Hij voorzag in “een hulp voor hem” die bij hem paste om zijn metgezel te zijn, één met hem in liefde en sympathie. Eva werd geschapen uit een rib, genomen uit de zijde van Adam, wat aangeeft dat zij niet over hem moest heersen als het hoofd, noch onder de voeten getreden mocht worden als ondergeschikte, maar om aan zijn zijde te staan als gelijkwaardig, om door hem bemind en beschermd te worden. Als deel van de mens, been van zijn been, en vlees van zijn vlees, was zij zijn tweede zelf, tonend hoe hecht de eenheid en koestering zijn, die zouden bestaan in deze relatie. “Want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het” (Éfeze 5:29,31). “Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn.” –*Patriarchs and prophets*, blz. 46.

Maak je klaar om dienstbaar te zijn voor de ander en onderzoek wat jouw rol is als echtgenoot of echtgenote en als eventuele aanstaande vader of moeder.

“God sloot het eerste huwelijk. Zo is deze instelling in het leven geroepen door de Schepper van het universum. “Het huwelijk zij in ere bij allen” (Hebreeën 13:4). Het was één van de eerste gaven van God aan de mens en het is één van de twee instellingen die Adam, na de zondeval, met zich meebracht buiten de poorten van het paradijs. Wanneer de goddelijke beginselen in deze relatie erkend en gehoorzaamd worden, is het huwelijk een zegen; het bewaakt de reinheid en het geluk van het mensdom, het voorziet in de sociale behoeften van de mens, het verheft de fysieke, de intellectuele en de morele natuur.” –*Patriarchs and prophets*, blz. 46.

“Laat geen woord gesproken worden, geen daad geschieden, waarvan je niet wilt dat de engelen die zouden horen of zien en vastleggen in de hemelse boeken. Je moet het oog slechts richten op de glorie van God. Het hart behoort slechts reine, heilige genegenheid te hebben, de volgelingen van Christus waardig, geheiligd van natuur en meer gericht op de hemel dan op de aarde. Alles

wat hiervan afwijkt, verlaagt en vernedert het samenzijn. Alleen volgens de verheven bijbelse beginselen kan het huwelijk heilig en eerbaar zijn in het oog van een reine en heilige God. Neem enkele uren van de verlovingstijd vòòr het huwelijk mee het huwelijksleven in.” –*Brieven aan jonge mensen*, blz. 12.

De keuze om met elkaar te trouwen

“Indien mannen en vrouwen, voordat ze een huwelijk overdenken, de gewoonte hebben om twee keer per dag te bidden, zouden ze vier keer per dag moeten bidden als ze van plan zijn deze stap te nemen. Het huwelijk is iets dat je leven beïnvloedt, zowel in deze wereld als in de komende. Een oprecht christen zal zijn plannen in deze richting niet voortzetten zonder de wetenschap dat God zijn plannen goedkeurt.” –*Brieven aan jonge mensen*, blz. 12.

We hebben het echt nodig om het huwelijk goed voor te bereiden. De meeste stellen zijn langer bezig met het voorbereiden van de huwelijksdag zelf, maar denken niet goed en voldoende door wat het inhoudt om je voor je leven te verbinden met iemand. Lees samen de Bijbel, doe samen aandachten, vraag andere geestelijke mensen om gebed. Vraag mensen die een gelukkig huwelijk hebben waar Christus aan het hoofd staat om advies en nog veel belangrijker: bid en vast voor Gods wijsheid of je elkaars juiste levenspartner bent. Maak je rugzak leeg en zoek niet je heil bij de ander of dat hij of zij je wel kan veranderen, maar werk aan je eigen karakter. Maak je klaar om dienstbaar te zijn voor de ander en onderzoek wat jouw rol is als echtgenoot of echtgenote en als eventuele aanstaande vader of moeder. Dit kan je doen door samen te bidden, maar ook Gods Woord in te duiken samen en te vragen wat Zijn wil is voor jullie. Ook is het aan te raden om sommige boeken te bestuderen: bijvoorbeeld: ‘Brieven aan jonge mensen’, ‘Het Bijbelse huisgezin’, ‘Hoe leid ik mijn kind?’.

Gods doel met jullie huwelijk is om een gezin te stichten. Wanneer je overweegt om de rest van je leven met een persoon te delen, is het belangrijk dat je dat voor ogen hebt. Mijn vader vroeg mij ooit toen ik een jongen al zeven jaar datete, “Diaan zie je hem als de vader van je kinderen?” Ik schrok zo, want dat zag ik absoluut niet voor me. Het daten leek zo leuk en we hadden het prima verder, maar ik wilde echt niet dat hij de vader van mijn eventuele kinderen zou zijn. Laat je adviseren door geestelijke mensen. En

beschouw de liefde niet puur als gevoel of als hartstocht of passie. Je sluit een verbond met elkaar. Net zoals je je op de doop serieus voorbereidt, is het huwelijk een erg belangrijke stap om je samen op voor te bereiden. "Als er een onderwerp is dat overwogen moet worden met het gezond verstand en niet vanuit hartstocht, is het wel het huwelijk. Als de Bijbel ooit nodig is als raadgever, is het vóórdat mensen de stap nemen die hen samenbindt voor de rest van hun leven." –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 103.

Een partner kies je voor het leven, totdat de dood jullie scheidt. Een voorbereiding op de juiste partner is dan ook van levensbelang.

"Omdat het huwelijk is ingesteld door God, is het een heilige verordening en moet het nooit worden aangegaan in een geest van zelfzucht. Degenen die deze stap overwegen, moeten ernstig en onder gebed het belang ervan inzien en goddelijk advies zoeken, zodat ze mogen weten of ze een richting volgen die in overeenstemming is met de wil van God. De instructies in Gods woord hierover, moeten zorgvuldig overwogen worden. God kijkt vol vreugde naar een huwelijk dat gesloten is met

een vurige wens om in overeenstemming te zijn met de richtlijnen die in de Schrift zijn gegeven." –*The Adventist Home*, blz. 70.

Hoe kies je dan die juiste levenspartner?

Een partner kies je voor het leven, totdat de dood jullie scheidt. Een voorbereiding op de juiste partner is dan ook van levensbelang. In verschillende brieven en boeken heeft Ellen White belangrijke adviezen gegeven voor christelijke koppels die van plan waren om met elkaar te trouwen. Hieronder heb ik een aantal van deze adviezen opgenomen.

Wees praktisch en dienstbaar

"Voordat jongemannen en jonge vrouwen de verantwoordelijkheden op zich nemen die het huwelijk met zich meebrengt, behoren zij een ervaring in het praktisch leven te hebben die hen zal voorbereiden op hun plichten en hun lasten." –*The Ministry of Healing*, blz. 358.

Dit citaat maakt duidelijk dat het belangrijk is dat je enige ervaring hebt met de praktische kant van het leven voordat je met elkaar gaat trouwen. Ervaring met werk en met zending geeft je vaardigheden en kennis die je niet uit studieboeken kunt halen, maar die soms

onmisbaar zijn om je huwelijk tot een succes te maken. Denk aan geduld, dienstbaarheid en de bereidheid om te verantwoordelijkheid te nemen voor gemaakte fouten.

“Aangezien mannen en vrouwen beiden deel hebben in de huishouding, moeten zowel jongens als meisjes kennis opdoen van huishoudelijke plichten. Een bed opmaken, een kamer in orde houden, afwassen, een maaltijd bereiden, de eigen kleding wassen en verstellen, is een training die een jongen niet minder mannelijk hoeft te maken; het zal hem gelukkiger en bruikbaar maken.”—*Education*, blz. 216.

Al meer dan 100 jaar geleden, voor de opkomst van het feminisme, schreef Ellen White dat zowel mannen als vrouwen een taak hebben in het huishouden. Dat is misschien vandaag vanzelfsprekend, maar deze uitspraak was toen best revolutionair. In een christelijk huwelijk zullen zowel man als vrouw het voorbeeld van Jezus willen volgen. Hij kwam naar de aarde om ons te dienen en verlangt van ons dat we hetzelfde doen. We kunnen dat echter alleen doen als we überhaupt in staat zijn om voor onszelf te zorgen. Het huishouden is een belangrijk dagelijks onderdeel van het huwelijk. Je kan dus pas een goede echtgenoot zijn als je zelfstandig in staat bent om het huishouden te verzorgen en bereid bent om je echtgenoot daarin te dienen. Dat

geldt zowel voor mannen als vrouwen, zodat je elkaar hierin kunt ondersteunen.

“Er zijn heel veel meisjes die getrouwd zijn en een gezin hebben, die maar weinig praktische kennis hebben van de plichten die neerkomen op een vrouw en moeder. Zij kunnen lezen, en een muziekinstrument bespelen; maar zij kunnen niet koken. Zij kunnen geen goed brood bakken, wat essentieel is voor de gezondheid van het gezin.”—*Testimonies for the Church*, deel 3, blz. 156.

**In een christelijk huwelijk
zullen zowel man als vrouw
het voorbeeld van Jezus willen
volgen.**

Het is fijn als je als man iemand treft die goed kan studeren en muzikaal is aangelegd. Het is echter ook van essentieel belang dat je je als dame niet alleen voorbereidt op het trouwen, maar ook dat je je rol als echtgenote onderzoekt en daarvoor bidt hoe je een goede echtgenote kan zijn die haar man opbouwt en hem ondersteunt. En dat niet alleen: het is ook van belang dat je nadenkt en onder gebed brengt een eventuele rol als moeder voor jullie toekomstige kinderen

betekent. Je dient elkaar als voorbeeld te zijn. Als je je niet voldoende voorbereid op het zijn van een moeder, en je niet in staat bent een gezonde maaltijd voor jou en je gezin te bereiden, nemen je kinderen jou als voorbeeld.

Heren waar kunnen jullie op letten?

De vrouw uit Spreuken 31 is mijn favoriete vrouw. Zoek haar eigenschappen in jouw toekomstige vrouw:

“Een verstandige vrouw is van de Here... Op haar vertrouwt het hart van haar man... Zij doet hem goed en geen kwaad al de dagen van haar leven... Met wijsheid opent zij haar mond, vriendelijke onderwijzing ligt op haar tong. Zij houdt toezicht op de gang van haar huishouding, het brood der traagheid eet zij niet. Haar zonen staan op en prijzen haar gelukkig, ook haar man prijst haar: vele dochters gedragen zich wakker, maar gij overtreft haar alle!... Wie een vrouw vond, heeft iets goeds gevonden en gunst van de HERE verworven.” (Spreuken 19:14; 31:11, 12, 26-29; 18:22).

Het geluk vind je bij Jezus. Hij geeft je die ware innerlijke vrede die nodig is. Hij wijst je ook de weg naar je juiste levenspartner; niet een van een tijdelijke bevlieging, maar een voor in dit aardse leven.

Kijk goed naar hoe de vrouw in kwestie is. Hoe zoekt zij de Heere? Hoe praat zij? Is ze praktisch onderlegd? Is ze lui of actief? Is ze overzichtelijk? Allemaal vragen die belangrijk zijn voor de toekomst van jullie gezin.

Dames, waar moeten jullie op letten bij het vinden van een geschikte levenspartner?

“Elke vrouw moet voordat ze zich ten huwelijk geeft, zich afvragen of hij met wie ze op het punt staat haar toekomst te delen, het waard is. Hoe is zijn verleden geweest? Is zijn leven zuiver? Is de liefde die hij uitdrukt, van een edel, verheven karakter, of is het alleen maar een emotionele verliefdheid? Heeft hij de karaktertrekken die haar gelukkig zullen maken? Kan zij ware vrede en vreugde vinden in zijn genegenheid? Zal zij

haar persoonlijkheid mogen behouden of moet haar oordeel en geweten ondergeschikt gemaakt worden aan de controle van haar man? Als volgeling van Christus, is ze niet van zichzelf; ze is gekocht en betaald. Kan zij de aanspraken van de Verlosser eer bewijzen als oppermachtig? Zullen lichaam en ziel, gedachten en voornemens zuiver en heilig bewaard worden? Deze vragen zijn van levensbelang voor het welzijn van iedere vrouw die de huwelijksrelatie aangaat.” – *Testimonies for the Church*, deel 5, blz. 362.

Dames, onderzoek de man die je wilt trouwen. Praat met zijn ouders. Hoe behandelt hij je? Hoe dient hij de Heere? Laat hij jou in je waarde?

Stel jezelf goed de vraag of iets echte liefde is of slechts een bevlieging

Dit advies is heel belangrijk. Satan is er uitmuntend in om ons alleen te laten richten op ons gevoel. Verliefde gevoelens kunnen heerlijk zijn en je zelfs in een bepaalde staat brengen dat je denkt dat alles fantastisch is. Maar verliefdheid kan ook blind maken. Het advies is om echt na te denken en onder gebed te brengen of er sprake is van echte liefde of van een tijdelijke bevlieging.

“Hij (satan) is druk bezig de belangen van diegenen die helemaal niet bij elkaar passen, te verenigen. Hij geniet van dit werk, want daarmee kan hij meer ellende en hopeloos verdriet aan het mensdom toebrengen dan door zijn bekwaamheid in welke andere richting dan ook.” – *Testimonies for the Church*, deel 2, blz. 248.

“Veel huwelijken kunnen alleen maar verdriet veroorzaken en toch wordt de jeugd deze kant opgetrokken omdat satan hen daarheen leidt en hen doet geloven dat ze getrouwd moeten zijn om gelukkig te worden, terwijl zij nog niet in staat zijn om zichzelf te beheersen of een gezin te onderhouden. Zij die niet gewillig zijn om zich aan elkaars gezindheid aan te passen, om onplezierige verschillen en twisten te vermijden, moeten deze stap niet doen.” – *Testimonies for the Church*, deel 5, blz. 122, 123.

Wees verstandig en niet alleen bezig met het ‘moeten hebben’ van een partner, of dat je graag kinderen wilt en dat je dan genoeg neemt met de man/vrouw die je ontmoet, zonder dit serieus te onderzoeken of je echt een geschikte levenspartner hebt gevonden. Daarbij komt dat het aan te raden is dat je niet moet denken dat alleen het huwelijk zorgt voor geluk. Het geluk vind je bij Jezus. Hij geeft je die ware innerlijke

vrede die nodig is. Hij wijst je ook de weg naar je juiste levenspartner; niet een van een tijdelijke bevlieging, maar een voor in dit aardse leven. Hij weet wat het beste is voor jou. Werk in de voorbereiding van je eigen geestelijk leven al toe naar zelfbeheersing. Als je onverwerkt trauma hebt of problemen met bepaalde zaken, los ze met Hem op. Zelfs als je nu denkt: 'ik heb toch nog geen relatie' is het van belang dat je gelukkig bent met jezelf door Hem. Dan is het aangaan van een relatie met als doel het aangaan van een huwelijk beter in de voorbereiding en kunnen jullie elkaar samen dienen en de Heere en eventueel een mooi gezin stichten. Een goede voorbereiding is echt het halve werk.

"De huwelijksvraag moet een studie zijn in plaats van een impulsieve kwestie." –*The Review & Herald* 2 februari 1886.

Is het ware liefde?

"Ware liefde is geen sterke, vurige, onstuimige hartstocht. Integendeel, zij is rustig en diep van aard. Zij kijkt niet naar uiterlijkheden en wordt alleen door kwaliteiten aangetrokken. Zij is verstandig en kan de zaken juist beoordelen en haar toewijding is echt en duurzaam." – *Testimonies for the Church*, deel 2, blz. 133.

Ware liefde is oneindig mooi. Het is geven en nemen. Vergeven en bereid zijn elkaar volledig toe te wijden. Bij ware liefde is daadwerkelijk sprake van duurzaamheid. En in ware liefde breng je elkaar over en weer offers.

Waak voor verblindende liefde

"Overweeg elk gevoel en let op iedere ontwikkeling in het karakter van degene met wie je denkt je toekomst te delen. De stap die je op het punt staat te nemen, is één van de meest belangrijke in je leven en moet niet overhaast genomen worden. Terwijl je wel mag liefhebben, moet je niet blindelings liefhebben." –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 104. Een belangrijke boodschap wordt hierin gegeven: neem de beslissing om te gaan trouwen nooit overhaast. Heb elkaar lief, maar raak niet verblindt door gevoelens.

"Ik hoop dat je genoeg zelfrespect hebt om deze vorm van verloving te mijden. Als je alleen de eer van God op het oog hebt, zul je met weldoordachte voorzichtigheid handelen. Je zult niet toestaan dat verliefde sentimentaliteit je droombeeld zó verblindt dat je de hoge aanspraken, die God op jou als christen gelegd heeft, niet ziet." –*Messages to Young People*, blz. 438.

Relaties tussen jonge mensen brengen blijdschap, leven en soms ook verdriet. Maar een relatie is alleen een zegen als de jonge man en vrouw door God bij elkaar worden gebracht. Mijn wens en gebed is dat aanstaande relaties onder de jeugd met Gods hulp worden samengesteld.

"Twee zijn beter dan één, want samen krijgen zij een goede beloning voor hun zwoegen."

PREDIKER 4:9

HET OORDEELSUUR

de aanbidding van God &

Door: Antonino Di Franca

Onder de visioenen en profetieën in de Heilige Schrift vinden we het glorieuze beeld van engelen die door de ruimte vliegen en boodschappen uitzenden naar mensen! Openbaring 14 laat drie engelen zien, de één na de ander. Dan, in hoofdstuk 18, vliegt er nog een engel door de lucht, die de boodschappen van de eerste drie engelen verder versterkt. Zij brengen allemaal waarschuwingen van God aan de wereld, die iedereen aansporen om het heil te aanvaarden. Laten we eens kijken naar de boodschap van de eerste engel.

De eerste engel

“En ik zag een andere engel, (de eerste in dit hoofdstuk) die hoog aan de hemel vloog. En hij had het eeuwige Evangelie, om dat te verkondigen aan hen die op de aarde wonen, en aan elke natie, stam, taal en volk. En hij zei met een luide stem: Vrees God en geef Hem eer, want het uur van Zijn oordeel is gekomen. En aanbid Hem Die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.” (Openbaring 14:6-7). Deze verzen zitten vol interessante elementen, sommige echt en sommige symbolisch. Ten eerste ontmoeten we een „engel“, een glorieus hemels wezen dat als boodschapper optreedt. Aardse boodschappen, gesproken en geschreven, worden bezorgd door mensen; maar de boodschapper in Openbaring 14 is een heilig wezen, zuiver en glorieus. Deze engel is, net als de anderen die allemaal in de lucht vliegen, een symbool. In werkelijkheid is het Gods volk. „De drie engelen van Openbaring 14 stellen het volk voor dat het licht van Gods waarschuwingsboodschappen aannam, en die als Zijn tussenpersonen uitgaan om de waarschuwing te laten schallen over de lengte en breedte der aarde. –Uit de schatkamer der Getuigenissen, deel 2, blz. 161, 162.

Een goddelijke boodschap

Het tweede punt is dat de „engel“ niet zwijgt. Hij heeft een speciale boodschap, genaamd

„het eeuwige evangelie“, het goede nieuws van verlossing. Naast de verkondiging van het evangelie waarschuwt de engel voor de ernst van de tijd en nodigt hij iedereen op aarde uit om tot God te komen. “Vrees God en geef Hem eer, want het uur van Zijn oordeel is gekomen. En aanbid Hem Die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.” Openbaring 14:7.

Deze boodschap is sinds het begin van de Adventbeweging gepredikt. De Heere heeft het aan Zijn volk toevertrouwd om het in deze tijd aan de wereld te geven. „De engelen worden voorgesteld als vliegende in het midden van de hemel en een boodschap van waarschuwing aan de wereld brengende, die van rechtstreeks belang is voor het volk dat in de laatste dagen van de wereldgeschiedenis leeft. Niemand hoort de stem van deze engelen, want zij zijn een symbool dat het volk van God vertegenwoordigt, dat met het hemels universum in harmonie werkt. Mannen en vrouwen, verlicht door de Geest van God en geheiligd door de waarheid, verkondigen de drie boodschappen in volgorde.” –Schetsen uit het leven van Ellen G. White, blz. 385.

Een zendingsvolk

Gods volk leeft niet alleen voor zichzelf, maar vooral om anderen tot zegen te zijn. Ons samenkomen, bezoeken, preken, voorbereiden en verspreiden van literatuur en al het andere werk, mag niet beperkt blijven tot onze eigen gemeenteleden. Als dat zo was, zouden wij niet vertegenwoordigd kunnen worden door een engel, een boodschapper voor anderen. De Heere vertegenwoordigt het werk van deze tijd door een hemelse heraut om ons te doordringen van de noodzaak een zendingsvolk te zijn. Hij heeft ons een boodschap toevertrouwd voor de hele wereld. De prediking van het evangelie moet onze eerste prioriteit zijn op elk niveau - de Generale Conferentie, maar ook elk veld, elke gemeente, elke instelling en elk individueel lid.

Johannes de Doper predikte voor het volk; Jezus deed hetzelfde. (Matthéüs 3:1; 4:17). Tijdens Zijn missie van drie en een half jaar reisde en predikte Hij in Galilea, Samaria en Judea. Tijdens Zijn bediening koos en instrueerde Hij twaalf discipelen. (Matthéüs 10). Vervolgens zond Hij zeventig anderen om voor Hem uit te gaan in elke stad en elk dorp van Israël, het uitverkoren volk, om de harten voor te bereiden op Zijn boodschap. Het resultaat? Zelfs de discipelen deden wonderen! (Lucas 10:1,17).

Het evangelie, kondigde Jezus aan, is voor elk land, volk en taal. Vóór het einde van de wereld zou het goede nieuws overal gepredikt worden. (Matthéüs 24:14). Zijn laatste oproep voor Zijn hemelvaart, was dezelfde grote zendingsopdracht: „Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen.” (Marcus 16:15). Deze opdracht moet daarom het centrum zijn van onze bediening. Tijd en energie, gaven en diensten, fondsen en drukwerk - alles moet voor dit doel worden ingezet.

Advies voor onze opdracht

Soms weten we niet precies hoe we bepaalde mensen moeten bereiken, hoe we tot hun hart moeten spreken. Daarom heeft de Heere zijn Geest beloofd. We kunnen op de eenvoudigste manier beginnen met zendingswerk, door woorden van geloof en hoop te spreken terwijl we ons dagelijkse werk doen onder onze familie, vrienden en collega's. Geef hun een mooi tijdschrift of boek vol goede, geïnspireerde raad over de

liefde van God. Maak nooit ruzie over Jezus! Laat anderen eerst Jezus in ons zien. Deel thuis en bij anderen de verheven beloften van de Bijbel. Stel mensen voor aan de Heere zelf. Werk samen met andere broeders en zusters met ervaring. Leer van de gezegende raadgevingen van de Geest der Profetie, zoals de hiernavolgende:

„Ik herinner me dat de bekerende kracht van God over mij kwam in mijn jeugd. Ik wilde dat alle anderen de zegen zouden krijgen die ik had, en ik kon niet rusten voordat ik hen ervan verteld had. Ik begon mijn jonge vrienden te bezoeken en ging naar hun huizen om met hen te praten en hun mijn ervaring te vertellen, hoe kostbaar de Zaligmaker voor mij was, hoe ik Hem wilde dienen en hoe ik wilde dat zij Hem ook zouden dienen. Dus sprak ik over de kostbaarheid van Christus, en ik zei: 'Wil je niet knielen en met mij bidden?' Sommigen knielden en sommigen zaten op hun stoel, maar voordat we het opgaven, zat iedereen op zijn knieën en baden we urenlang samen, totdat de laatste zei: „Ik geloof dat Jezus mij mijn zonden heeft vergeven.”” —Welfare Ministry, blz. 99.

„Wanneer wij nu het huis binnengaan, moeten wij niet beginnen te praten over frivole dingen, maar tot de kern komen en zeggen: Ik wil dat jullie Jezus liefhebben, want Hij heeft jullie eerst liefgehad.... Neem publicaties mee en vraag hen deze te lezen. Wanneer zij zien dat u oprecht bent, zullen zij geen van uw inspanningen verachten. Er is een manier om de hardste harten te bereiken. Benader

hen in eenvoud, oprechtheid en nederigheid. Dat zal ons helpen de zielen te bereiken van hen voor wie Christus is gestorven. Wij willen niet nalatig zijn in dit werk." –*Welfare Ministry*, blz. 91.

De zegen van de prediking

In de prediking van de boodschap is een zegen – zegen voor de predikers, zegen voor de toehoorders, en zegen voor de hele gemeente. Daarentegen, als we het evangelie niet delen, worden we als stilstaand water en veroorzaken we problemen voor onszelf en anderen. Hoorders maar geen doeners zijn nauwelijks te vergelijken met de glorieuze engel die het evangelie aan de wereld verkondigt. Hoe beschrijft de Geest der Profetie degenen die het licht van de engel weerspiegelen?

„De gezichten van mannen en vrouwen die met God wandelen en werken, drukken de vrede van de hemel uit. Zij zijn omgeven met de atmosfeer van de hemel. Voor deze zielen is het koninkrijk van God begonnen. Zij hebben de vreugde van Christus, de vreugde een zegen te zijn voor de mensheid. Zij hebben de eer aanvaard te zijn voor het gebruik van de Meester; het is hun toevertrouwd Zijn werk te doen in Zijn naam.” – *The Adventist Home*, blz. 535.

„Arbeid is een zegen, geen vloek. Een geest van traagheid doet de godsvrucht te niet en bedroeft de Geest van God. Stilstaand water geeft een vieze reuk, maar een zuivere stroom verspreidt gezondheid en vreugde over het land.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 260.

Mensen die niet voor de Heere werken worden vroeg of laat somber, kritisch en ontevreden, niet in staat om de vreugde van de Heere te delen. “Wanneer onze gemeenteleden gedurende de week hun aandeel leveren in de dienst van de Heer, zullen zij worden opgewekt uit de moedeloosheid die velen te gronde richt, zowel lichamelijk als geestelijk. Als zij voor anderen werken, zullen zij veel nuttigs te vertellen hebben wanneer zij samenkomen om God te aanbidden. De sabbatbijeenkomst zal zijn als voedsel op zijn tijd, want allen zullen kostbare offers aan de Heere brengen. Wanneer Gods volk de grote noodzaak ziet van de bekering van zondaars, die zich afkeren van de dienst van Satan om de levende God te dienen, zullen de getuigenissen die zij afleggen ... niet zwaarmoedig en somber zijn, maar vol vreugde en moed, leven en kracht. In plaats van te denken en te spreken over de fouten van hun broeders en zusters, en over hun eigen beproevingen, zullen zij denken en spreken over de liefde van Christus en er ernstig naar streven efficiëntere werkers voor Hem te worden.” – *Manuscript Releases*, deel 9, blz. 92.

Het is tijd om de boodschap te verkondigen

Beste broeders en zusters, jong en oud, het is nu de tijd om het licht te laten schijnen. Wacht niet, denkend dat anderen uw werk zullen doen. Ga nu aan de slag; werk voor de Heere en voor de geliefde zielen voor wie Hij zijn leven heeft gegeven. Als ieder van ons een klein lichtje zou zijn, hoe gezegend zou de wereld en de gemeente dan zijn.

„Gemeenteleden ... moeten altijd klaar staan om in actie te komen in gehoorzaamheid aan de bevelen van de Meester. Waar we ook werk zien dat wacht om gedaan te worden, moeten we dit oppakken en doen, voortdurend opziend naar Jezus.... Als elk lid van de gemeente een levende zendeling zou zijn, zou het evangelie snel worden verkondigd in alle landen, aan alle volken, naties en tongen.“ –*Testimonies for the Church*, deel 9, blz. 32.

„Mijn broeders en zusters, het is te laat om uw tijd en kracht aan uzelf te besteden. Laat de laatste dag u niet beroofd vinden van de hemelse schat. Tracht de triomfen van het kruis te bevorderen, tracht de zielen te verlichten, werk voor de redding van uw medemensen, en uw werk zal de vuurproef doorstaan.“ –*Testimonies for the Church*, deel 9, blz. 56.

Het uur des oordeels

Een ander ernstig punt in de boodschap van de eerste engel is dat „het uur van zijn oordeel is gekomen“ - in de hemel en op aarde. Het oordeel begon in 1844. Sindsdien wordt de ene na de andere zaak geoordeeld. Hoe lang zal het oordeel nog duren? Hier op aarde eisen natuurrampen, maatschappelijke- en

godsdienstige rampen de aandacht op van de ongelovigen, die zich afvragen wat hiervan de betekenis is. „Zevende-dags Adventisten moeten zich ernstig voorbereiden als zij stand willen houden in de beproevingen die voor hen liggen. Als zij God trouw blijven in de verwarring en verleiding van de laatste dagen, moeten zij de Heere in nederigheid van hart zoeken en vragen naar wijsheid om de misleidingen van de vijand te weerstaan.“ –*In Heavenly Places*, p. 347.

“Wij beseffen over het algemeen niet voldoende hoe kort de tijd is, waarin wij nog kunnen werken, noch de omvang van het werk voor deze tijd. Spoedig komt de nacht, waarin niemand kan werken. God roept mannen en vrouwen op zich door toewijding aan Zijn wil en ernstige studie van de Bijbel, voor te bereiden voor het bijzondere werk voor deze laatste dagen. Hij vraagt nu naar mannen die kunnen werken. Die hieraan gevolg geven en in alle oprechtheid en nederigheid alles doen wat zij kunnen, zullen daardoor rijke ervaringen opdoen. Zij zullen een betere kennis van de waarheid krijgen, beter verstaan hoe zij zielen kunnen bereiken en hen helpen, waarin zij hulp nodig hebben. Juist nu is er behoefte aan werkers voor God. De velden zijn wit voor de oogst en de arbeiders zijn weinig.“ –*Schetsen uit het leven van Ellen G. White*, blz. 194, 195.

In de tijd van Noach volgde de zondvloed niet onmiddellijk op de zondvloedboodschap. De Heere kondigde eerst het einde van de beschaving aan en verleende daarna genadig honderdtwintig jaar genade. Noachs prediking en trouwe voorbeeld spoorden de mensen aan hun leven te veranderen en zich voor te bereiden op de ontmoeting met de Heere, maar zij verspilden de tijd. Wij hebben ook ruimschoots de tijd gekregen om ons voor te bereiden op de komst van de Heere, maar genade duurt niet eeuwig. Hoe gebruiken wij onze tijd? Hoe helpen wij anderen om zich voor te bereiden op de ontmoeting met Jezus?

Aanbid Hem

De boodschap van de eerste engel eindigt met een uitnodiging: „Aanbid Hem Die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.” (Openbaring 14:7). Een dergelijke oproep geeft aan dat de mensen God niet aanbidden of gehoorzamen. Net als in het verleden kijken mannen, vrouwen en kinderen vandaag de dag weg van God en aanbidden en dienen zij hun moderne afgoden. Afgoden zijn natuurlijk niet alleen beelden of afbeeldingen in een tempel of de zon of de sterren aan de hemel. Afgoden kunnen belangen, tradities, ideeën, gewoonten of gevoelens zijn - alles wat de geest afleidt van de aanbidding van God. Voor veel mensen is geld de eerste god; anderen verafgoden amusement; weer anderen richten zich, met uitsluiting van God, op reizen, cultuur, sport, mode, media, een nieuwe of oude auto, hun huis of huizen, of zelfs meubels. Noem het maar, of iemand heeft er een afgod van gemaakt. God overlaadt ons elke dag met zegeningen, maar vaak staan we er niet bij stil, laat staan dat we Hem danken voor Zijn gaven. We beroven God door dankbaarheid, gehoorzaamheid, eer en aanbidding achter te houden. De mensheid lijkt de weg kwijt te zijn, als een schip dat uit de koers raakt.

Op een dag verging er een schip op de kust van Ierland. Niemand wist hoe het schip zo ver uit koers kon zijn geraakt, totdat een duiker in het water dook en het kompas van het schip vond. Zorgvuldig onderzoek onthulde een klein, vreemd stukje staal in het binnenste van het kompas. Hoe kon het daar terecht zijn gekomen? Kort voordat het schip zonk, was een van de matrozen gevraagd het kompas schoon te maken. Hij gebruikte zijn zakmes tijdens het schoonmaken. Een klein stukje van de punt van het mes brak af, maar de matroos liet het achter in het gevoelige kompas. Kunt u zich dat voorstellen? Zo'n klein stukje staal beïnvloedde de magnetische naald zo sterk dat het schip uit koers raakte. Het liep recht op een klif af en zonk.

Dat kleine stukje staal leek onbeduidend voor de zeeman, maar was zeer belangrijk voor het kompas en nog meer voor de reisrichting, de veiligheid van het schip en het leven van de passagiers. Zo is het ook met de zonde die ons mensen uitdaagt. In het begin lijkt ze zo onbeduidend voor ons en ook voor miljarden anderen; maar beetje bij beetje leidt ze mensen weg van God, in de tegenovergestelde richting, en uiteindelijk naar schipbreuk en geruïneerde levens.

Laten we niet toestaan dat de zonde ons leven verwoest. Zolang wij de zonde koesteren en verafgoden, zal God op de tweede, derde of zelfs laatste plaats van onze genegenheid komen. We kunnen Hem dan niet waarlijk aanbidden. God is liefde, genade, rechtvaardigheid, goedheid, de bron van het ware geluk. In de persoon van Jezus Christus heeft God alles voor ons opgeofferd. Jaar na jaar ontvangen wij ontelbare tekenen van zijn barmhartigheid. Laten we Hem geven wat Hem toekomt - ons geloof en onze liefde, onze gehoorzaamheid en dienstbaarheid, onze aanbidding en dankbaarheid. Laat Hem ons leven leiden terwijl wij aan anderen het glorieuze 'eeuwige evangelie' verkondigen, en ons dan allen leiden naar de eeuwige haven van vrede en geluk.

AMEN

GOEDE KEUZES

leiden tot een

goed en gezond karakter

Door: Jeremy Rekker

Onze keuzes vormen ons karakter

Heb je jezelf ooit afgevraagd waarom je handelt zoals je dat doet? Het antwoord op die vraag is simpel: het is een gewoonte geworden. Gewoontes ontwikkelen zich door verschillende invloeden, bijvoorbeeld onze omgeving, positieve feedback, emoties en conditionering. Als we de oorsprong van een gewoonte traceren, zien we dat elke gewoonte

begint met een bewuste keuze. Deze keuze herhalen we totdat het een automatisme wordt. We zijn geschapen met het vermogen om te kiezen, maar helaas hebben we als mensen deze vrijheid niet altijd juist benut.

Onze gewoontes zijn een belangrijke schakel in onze karaktervorming. Als we kijken naar de volledige schakel die ons karakter vormt ziet het er als volgt uit:

Het vormen van ons karakter begint bij onze gedachten, de Bijbel bevestigt dit ook in Spreuken 23:7, Romeinen 12:2 en Filippenzen 4:8. Door de zondeval hebben wij als mensen in onze natuur de neiging tot zonde ontwikkeld. Deze neiging om verkeerde keuzes te maken resulteert in het vormen van verkeerde gewoontes. Gelukkig biedt Gods genade een oplossing. Op die oplossing wil ik in deze bijdrage dieper ingaan. Hoe kunnen we als mensen met een natuurlijke neiging tot zonde goede keuzes maken die uiteindelijk resulteren in positieve gewoonten voor onze karaktervorming?

Goede en foute keuzes in de Bijbel

In de Bijbel treffen we talloze voorbeelden aan van mensen die zowel goede als slechte keuzes maken. Dit patroon zien we ook binnen het volk Israël. Een illustratie hiervan vinden we in Éxodus 24:3, waar het volk een verbond sluit met God. Vervolgens lezen we in Éxodus 32 dat het maar enkele dagen duurt voordat het volk ervoor kiest een andere god te aanbidden dan de God van Abraham, Izaäk en Jacob. Deze keuze voor afgoderij zou helaas geen uitzondering blijken;

tot aan hun ballingschap zou het volk meerdere malen terugvallen in deze zonde.

Een andere verkeerde keuze wordt beschreven in 1 Samuël 13:8-9, waar we lezen over koning Saul: „Saul wachtte zeven dagen, tot het tijdstip dat Samuel bepaald had. Toen Samuel echter niet naar Gilgal kwam, begon het volk zich te verspreiden, bij hem vandaan. Toen zei Saul: Breng een brandoffer bij mij, en dankoffers; en hij offerde het brandoffer.”

Door ongehoorzaam te zijn aan Gods Woord, legde Saul de basis voor een gewoonte waarin hij ongehoorzaam is aan God. Dit markeerde het begin van een neerwaartse spiraal in Sauls leven, wat duidelijk wordt in de opeenvolgende keuzes die hij later zou maken. Helaas culmineert deze spiraal in een tragisch en droevig einde van zijn leven.

Het verhaal van Hananja, Misaël en Azarja, ook wel bekend als de vrienden van Daniël, behoort tot de meest gedenkwaardige verhalen ooit opgetekend. Hun koning Nebukadnezar, toen de machtigste heerser op aarde, had een imposant gouden beeld opgericht. Voor de inwijding en verering van dit beeld riep Nebukadnezar alle hoogwaardigheidsbekleders uit zijn rijk bijeen in het dal Dura. Hoewel iedereen het bevel kreeg om het beeld te aanbidden wanneer de muziek ging spelen, bleven tot ieders verbazing drie jonge mannen onverzettelijk staan. Deze mannen waren de metgezellen van Daniël: Hananja, Misaël en Azarja. Ze bekleedden belangrijke bestuursfuncties en hadden voor zichzelf genoeg smoesjes kunnen bedenken om te buigen voor het beeld. Desondanks deden ze dit niet; ze veinsden geen aanbidding en bleven vastberaden staan, zodat er geen enkele twijfel kon bestaan over hun toewijding en trouw aan hun God. Toen Nebukadnezar dit te horen kreeg, ontstak hij in woede. Hij riep de jongemannen bij zich en sprak als volgt:

„Als jullie op het moment dat je het geluid hoort van de hoorn, fluit, citer, luit, harp, doedelzak en alle andere muziekinstrumenten bereid zijn neer te knielen en het door mij opgerichte beeld te aanbidden, dan is dat goed. Maar als jullie het niet aanbidden, zullen jullie onmiddellijk in de brandende vuuroven geworpen worden. Welke god kan jullie dan nog uit mijn macht redden?” (Daniël 3:15).

Op dit kritieke moment stonden de drie jonge mannen voor een keuze. Als ze voor God kozen en trouw bleven aan hun principes, zouden

ze in de vuuroven geworpen worden. Als ze de koning gehoorzaamden, zou hun luxueuze levensstijl als bestuurders van Babel onaantast blijven, maar zouden ze in strijd handelen met hun goddelijke overtuigingen. De positie waarin deze jongemannen zich bevonden, was verre van eenvoudig. Toch antwoordden ze zonder aarzeling:

“Wij hoeven hier geen antwoord op te geven. Als onze God, die wij dienen, ons uit de brandende vuuroven kan redden en uit uw hand, o koning, dan zal Hij dat doen. Maar zelfs als Hij dat niet doet, moet u weten, o koning, dat wij uw goden niet zullen dienen of het gouden beeld dat u hebt opgericht, zullen aanbidden.” (Daniël 3:16b-18).

Vol vertrouwen keken de drie jonge bestuurders in de ogen van de machtigste koning op aarde, beseffend dat zij een Koning dienden die onmetelijk machtiger was dan de woeste heerser voor hen. Ze maakten eensgezind de keuze voor God. Wanneer we ons volledige vertrouwen in Jezus stellen, zal Hij dat vertrouwen nooit beschamen. Door de keuze van deze drie jongemannen kon Hij Zijn soevereiniteit tonen als Koning van het universum. Voor de ogen van alle leiders en heersers van dit machtige wereldrijk werd gedemonstreerd wat het betekent om voor God te kiezen. Hierdoor leerde de hele wereld wie Jehovah, de God van Israël, was - dit alles dankzij de beslissing van drie jongemannen.

Konden de vrienden van Daniël standvastig blijven staan doordat ze op dat moment pas voor God kozen? “Wanneer u met hardlopers meerent, en die maken u al moe, hoe moet u dan wedijveren met paarden? Wanneer u het alleen in een land van vrede vertrouwt, hoe moet u het dan maken in de glorie van de Jordaan?” (Jeremia 12:5).

De les die we uit het verhaal van de drie vrienden kunnen en mogen halen, is dat elke dag in ons leven de mogelijkheid biedt om zowel goede als slechte keuzes te maken. Als we niet standvastig kunnen blijven in de kleine beproevingen, hoe gaan we dat doen in de moeilijke perioden die zullen komen? Dagelijks hebben we de kans om een getuigenis voor de wereld te zijn door middel van onze keuzes. Het krachtige voorbeeld van de vrienden van Daniël laat zien hoe diepgaand de impact kan zijn wanneer we kiezen voor God, niet alleen voor onszelf, maar ook voor de mensen om ons heen. Het besef dat deze drie jongemannen stevig verankerd waren in God en een sterke hoop koesterden, toonde aan het hele Babylonische rijk wie werkelijk de Koning der koningen en Heer der heirscharen is. Zo groot kunnen ook de gevolgen van onze keuzes in ons leven zijn.

Iedere actie heeft een reactie

Onze keuzes en gewoonten hebben onvermijdelijk effecten op ons eigen leven en op onze naasten. Dit principe sluit naadloos aan bij wat we waarnemen in de natuur. Isaac Newton beschreef dit in 1678 in zijn boek *"Philosophiae Naturalis Principia Mathematica"*. Newtons derde wet stelt: „Voor elke actie is er een gelijke en tegengestelde reactie.“ Deze wetmatigheid wordt overal in Gods schepping bevestigd. Hoe wij ons leven leiden, de keuzes die wij maken, beïnvloeden de levens van anderen. Een keuze voor God leidt altijd tot een reactie van anderen.

William J. Toms, een Britse schrijver uit de 19e eeuw, formuleerde eens de beroemde uitspraak: „Wees voorzichtig hoe je leeft. Misschien ben jij wel de enige Bijbel die iemand ooit zal lezen.“ Als we naar ons grote Voorbeeld, Jezus, kijken, zien we dat Hij het evangelie van het koninkrijk van genade voornamelijk verkondigde door Zijn daden. Het grootste deel van Zijn tijd besteedde Hij aan het genezen en bemoedigen van mensen. Natuurlijk predikte Jezus ook met woorden, maar de verhouding tussen het verkondigen van het evangelie door middel van spreken en het verkondigen van het evangelie door middel van handelen, laat zien hoe wij dezelfde benadering in onze levens kunnen aannemen. Volgens Zijn voorbeeld kunnen we op elk moment de blijde boodschap verkondigen door met ons gedrag ten alle tijden een licht voor de mensheid te zijn.

Gods advies voor ons

Hierboven schreef ik dat onze keuzes vormen wie we zijn. Maar het is niet altijd makkelijk om te bepalen welke keuze de juiste is. Gelukkig leven we in een tijdperk waarin we het voorrecht

hebben Gods Woord altijd bij ons te dragen, waar we ook gaan. In zowel het Oude als het Nieuwe Testament biedt de Bijbel ons talloze richtlijnen over hoe te leven en welke keuzes te maken. Hieronder som ik er een aantal op, waarna ik hun betekenis nader bespreek.

Jeremía 13:23: “Kan ook een Cusjiet zijn huid veranderen, of een luipaard zijn vlekken? Zou ook u dan goed kunnen gaan doen, gewend als u bent om kwaad te doen?”

Éfeze 3:16-19: “Opdat Hij u geeft, naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in de innerlijke mens, opdat Christus door het geloof in uw harten woont en u in de liefde geworteld en gefundeerd bent, opdat u ten volle zou kunnen begrijpen, met alle heiligen, wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is, en u de liefde van Christus zou kennen, die de kennis te boven gaat, opdat u vervuld zou worden tot heel de volheid van God. Hem nu Die bij machte is te doen ver boven alles wat wij bidden of denken, overeenkomstig de kracht die in ons werkzaam is.”

Jozua 1:7-9: “Alleen, wees sterk en zeer moedig, door nauwlettend te handelen overeenkomstig heel de wet die Mozes, Mijn dienaar, u geboden heeft. Wijk daar niet van af, naar rechts of naar links, opdat u verstandig zult handelen overal waar u gaat. Dit boek met deze wet mag niet wijken uit uw mond, maar u moet het dag en nacht overdenken, zodat u nauwlettend zult handelen overeenkomstig alles wat daarin geschreven staat. Dan immers zult u uw wegen voorspoedig maken en dan zult u verstandig handelen. Heb ik het u niet geboden? Wees sterk en moedig, schrik niet en wees niet ontsteld, want de HEERE, uw God, is met u, overal waar u heen gaat.”

Psalm 1:1-2: “Welzalig de man die niet wandelt

in de raad van de goddelozen, die niet staat op de weg van de zondaars, die niet zit op de zetel van de spotters, maar die zijn vreugde vindt in de wet van de HEERE en Zijn wet dag en nacht overdenkt.”

Deuteronomium 6:4-7, 24: “Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één! Daarom zult u de HEERE, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht. Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. [...] En de HEERE gebod ons al deze verordeningen te houden, om de HEERE, onze God, te vrezen, ons ten goede, alle dagen, om ons in leven te houden, zoals het op deze dag is.”

Matthéüs 22:36-40: “Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.”

Als we zijn karakter beter begrijpen, versterken we onze band met Jezus. Dan worden de uitdagingen die verbonden zijn met onze gezondheid ook makkelijker.

Enkele kernpunten die we uit deze teksten kunnen halen zijn:

1. Op eigen kracht zijn we niet in staat om iets goeds te doen. (Jeremia 13:23);
2. Het is de werking van Gods Geest in ons die ons onderwijst in alle aspecten van het leven. (Efeze 3:16-19);
3. Gods wet helpt ons om verstandige keuzes te maken en op een wijze manier te handelen. (Jozua 1:7-9).
4. We dienen Gods wet dag en nacht te overpeinzen in ons hart. (Psalm 1:1-2);
5. Wanneer we Gods wet dag en nacht overpeinzen, is Hij voortdurend bij ons, waar we ons ook bevinden. (Deuteronomium 6:4-7, 24).
6. We kunnen God alleen werkelijk liefhebben wanneer we ons volledige hart, onze gehele ziel en al ons verstand aan Hem toewijden. (Matthéüs 22:36-40).

Goede keuzes voor ons karakter leiden tot goede keuzes voor onze gezondheid

Deze bijdrage is opgenomen in de rubriek gezondheid. Maar wat heeft het voorgaande met onze gezondheid te maken?

Het laatste boek van de Bijbel maakt duidelijk dat Jezus het begin is van alles:

„Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, zegt de Heere, Die is en Die was en Die komt, de Almachtige.” (Openbaring 1:8).

Als Jezus het begin is van alles, waar beginnen we dan ons proces om onze gezondheid te verbeteren? Ook dat begint bij Hem, in onze relatie met Jezus. De wet van liefde, zoals Paulus het noemt, is een uitdrukking van Gods karakter. Door een beter begrip van Zijn karakter, leren we onszelf beter kennen. We zijn immers naar Zijn beeld geschapen. Als we Zijn karakter beter begrijpen, versterken we onze band met Jezus. Dan worden de uitdagingen die verbonden zijn met onze gezondheid ook makkelijker. Wanneer we ons verbinden met Jezus, staat Hij naast ons om struikelblokken zoals zelfbeheersing, matigheid en standvastigheid te overwinnen.

Stel je voor dat je net als Jozua en David Gods wet dag en nacht in je hart overdenkt. Dit zou resulteren in de sterke wens om God met heel je hart, heel je ziel en heel je verstand lief te hebben, en je naaste als jezelf. Hierdoor zou elke keuze die je maakt, van fysieke tot geestelijke gezondheid, ter ere van God zijn. We kunnen leren uit Jeremia 13:23 dat we dit niet op eigen kracht kunnen, maar dat het de Geest van God is die in ons werkt. Als we voor God kiezen, leidt Hij ons en vormt Hij ons hart. Door Hem kunnen we het karakter van Jezus beter begrijpen. Wanneer we ons hart openstellen voor Zijn leiding en luisteren naar Zijn stem, zullen we dagelijks de benodigde leiding ontvangen. Hij voorziet ons van alles wat we nodig hebben om onze schadelijke gewoonten te overwinnen, om overwinnaars te zijn door het geloof en een licht te zijn voor deze wereld. Dan kunnen we net als de vrienden van Daniël standvastig staan tijdens de zware beproevingen die in ons leven komen.

Wat is de sleutel tot een goede en gezonde keuze?

„Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden.” (Matthéüs 6:33).

*“Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en
Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u
erbij gegeven worden.”*

Matthéüs 6:33

WIL JE MEER OVER DE WAARHEID WETEN?

WIL JE OP DE HOOGTE BLIJVEN VAN ONZE
ACTIVITEITEN?

Volg ons op onze sociale-media kanalen

ZDA REFORMATIE

De SABBAT*wachter*

Colofon

Uitgever:

Gemeente van Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging, Nederlandse veld

Middachterlaan 2
6955 JC Ellecom
Nederland

Tel. 0313-416222

E-mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org

Internet: [www. ZDAreformatie.org](http://www.ZDAreformatie.org)

Kopij: Kopij en tips zijn welkom. De redactie behoudt zich echter het recht voor om bepaalde kopij te weigeren, artikels in te korten of te wijzigen. Hierbij zal echter de grootst mogelijk zorg in acht genomen worden, opdat de essentie en de inhoud niet geschaad wordt.

Kopij kan worden gestuurd naar Rehoboth@ZDAreformatie.org.

Abonnement: In de loop van november is er een bestelformulier beschikbaar waarop u kunt aangeven dat u het komende jaar de Sabbatwachter (in gedrukte vorm) als abonnement wilt ontvangen. Een jaarabonnement van twee nummers kost €9,50 (2023).

U ontvangt dan een factuur. Indien u geen gebruik heeft kunnen maken van het bestelformulier, kunt u het abonnementsgeld overmaken naar:

NL 08 INGB 0000 54 43 37

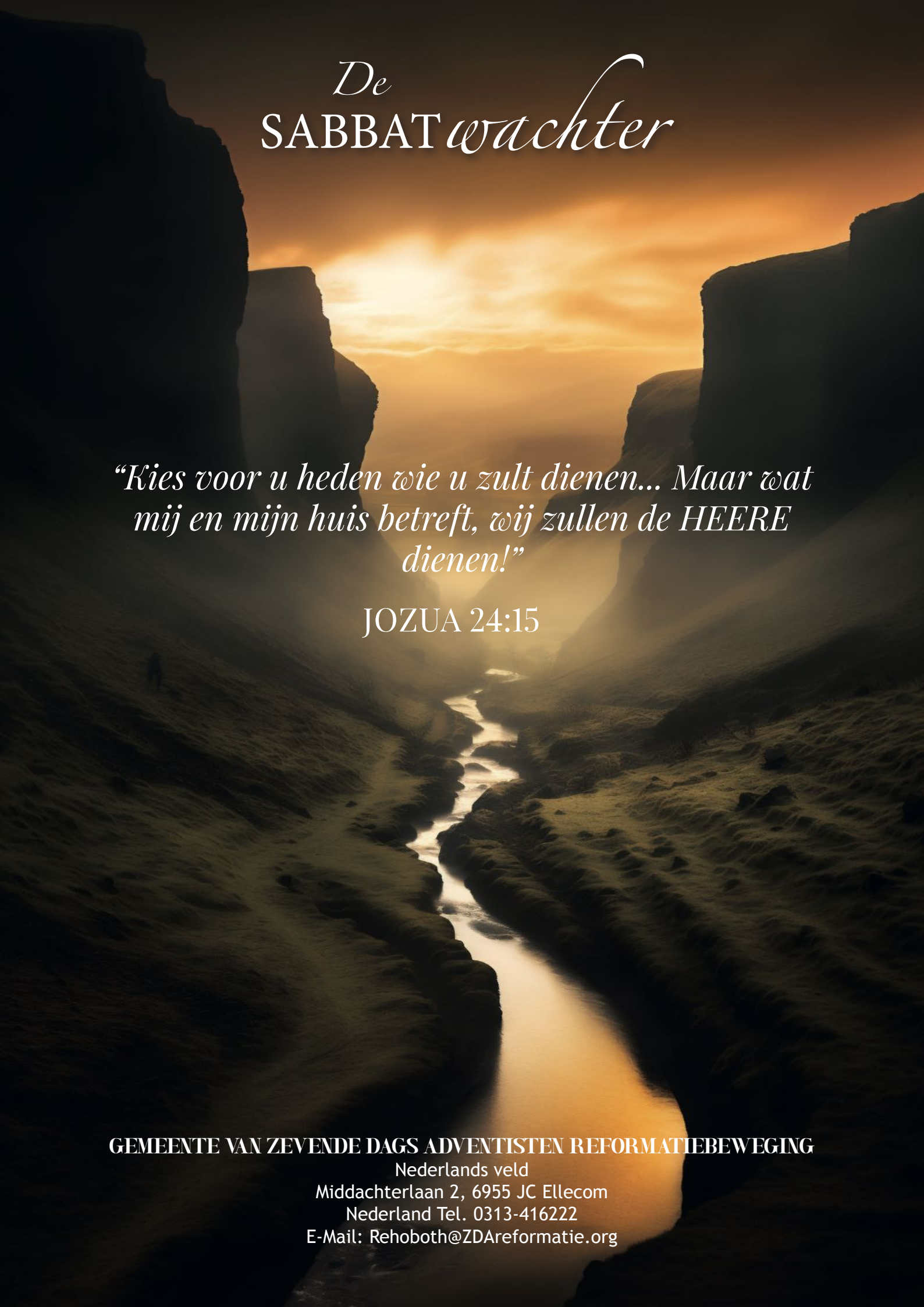
t.n.v. 'Gemeente van Zevende Dags Adventisten Ref. Ned'

o.v.v. 'abonnement Sabbatwachter'

De Sabbatwachter kan echter ook (los) per nummer worden besteld of digitaal in PDF-formaat worden gedownload vanaf de website: [www. ZDAreformatie.org](http://www.ZDAreformatie.org).

Overname van artikelen met bronvermelding is toegestaan.

De SABBAT*wachter*

“Kies voor u heden wie u zult dienen... Maar wat mij en mijn huis betreft, wij zullen de HEERE dienen!”

JOZUA 24:15

GEMEENTE VAN ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN REFORMATIEBEWEGING

Nederlands veld

Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom

Nederland Tel. 0313-416222

E-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org